

udmelding efter skatteaftalen betyder derfor reelt en nedsættelse af vækstrammen for 2004 på 1,3 pct. til nu 0,7 pct.

Når dertil lægges skattestoppet, som generelt rammer kommunerne med det laveste skattegrundlag hårdest, forhindrer det også de hårdest trængte kommuner i at skaffe en merindtægt. Så kan man frygte for en beskæring i servicen over for borgerne. Den kan blive endnu mere dramatisk for 2004 i et stort antal kommuner.

Socialdemokratiet har gentagne gange forsøgt at samle et flertal, som kan tvinge regeringen til at leve op til dens løfte om en udligningsreform for 2004. Desværre må vi konstatere, at det ikke er lykkedes, og at Dansk Folkeparti utvetydigt har støttet regeringen i dens løftebrud over for kommunerne.

På den baggrund ser Socialdemokratiet ikke andre muligheder end at undlade at stemme til L 187 for ikke at forhindre lovens vedtagelse. Det skyldes, at en forkastelse af dette forslag vil være endnu værre for kommunerne, da en række af de overgangsordninger, som forlænges med forslaget, ellers ville ophøre helt med udgangen af 2003. På den anden side vil vi i Socialdemokratiet ikke gennem vores stemmeafgivning medvirke til den forringelse, som loven indeholder, og gøre os medskyldige i regeringens løftebrud over for kommunerne.

Jeg kan fortælle Folketinget, at vi har fremsendt et beslutningsforslag i går, der går ud på at indføre en ny fordeling af de 5,5 mia. kr., således at de kommuner, som har udgifterne, også er de kommuner, som får refusionerne. Det vil man måske sige ikke kan lade sig gøre, men vi har jo set det med skattestoppet, fastfrysning af grundskyldskatten, at man dér kompenserer de rige kommuner i det nordsjællandske område 100 pct.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det er prisværdigt, så klarsynet Socialdemokratiet er blevet i opposition.

Jeg vil ganske kort spørge, om ikke det er korrekt, at de svagest stillede kommuner er blevet bedre stillet, efter at denne her regering er kommet til. I 1999 var puljen til de svagest stillede kommuner 131 mio. kr., og her i år 2004 bliver puljen sammenlagt på 400 mio. kr. til de svagest stillede kommuner. Det vil jeg gerne spørge hr.

Arne Toft om ikke han er klar over i forhold til det her.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jo, det er jo let nok at tilfredsstille nogle kommuner for andres penge. Situationen er jo her, at i 2003 indgik man en aftale med kommunerne, hvor staten gav et bidrag til de særligt vanskeligt stillede kommuner. Der gør man nu her i 2004 det, at man tager de penge tilbage igen, tager dem fra bloktilskuddene. De kommuner, som får de her 400 mio. kr., får sandsynligvis flere penge i år, men ud af de 100 kommuner, som reelt har været nødt til at sætte deres forbrug ned, er det jo ikke alle sammen, der får. Det kan de simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Arne Toft står heroppe og ønsker tilsyneladende en udligningsreform, men hvad er en udligningsreform? Det er jo netop, når man tager af det samlede beløb og flytter nogle penge rundt. Men det, jeg kan forstå at hr. Arne Toft egentlig plæderer for, er flere penge. Det er fint nok, men så sig det ligeud. Så er det jo ikke en udligningsreform.

Hvad er det, Socialdemokraterne egentlig ønsker?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Regeringen ønsker, når den indgår aftaler med amterne og kommunerne, at amterne og kommunerne overholder de aftaler, der bliver indgået. Socialdemokratiet ønsker, når regeringen indgår en aftale med kommunerne om, at der skal laves en udligningsreform, at man skal stå ved den aftale, man har lavet. Kommunerne har jo ingen muligheder for at lave restriktioner over for regeringen, hvorimod regeringen har vist, at den laver restriktioner over for amterne. Så det, vi ønsker, er, at det, man har lovet med en ny udligningsreform, også er det, man gør, og ikke alle de undskyldninger.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg vil gerne bede hr. Arne Toft om en definition af Socialdemokratiets opfattelse af en udligningsreform.